

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: A kormány és a főváros
lisztellátása.

Forrás:

Pesti napló

Bp.

(Hely)

1915 IX. 7.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

„ 1915 „

Személy

Helyszám

A kormány és a főváros lisztellátása

Küldöttség a miniszterelnöknél

A Pesti Napló hirt adott nemrég arról, hogy a Magyar Fűszerkereskedők Országos Egyesülete a cukorhiány és a lisztmizériák tárgyalása alkalmával elhatározta, hogy kétezer kereskedőt vezet a kormány tagjaihoz és egy napra bezárja üzletét minden budapesti fűszerkereskedő, hogy ezzel az elhatározással is tüntessen a mai lehetetlen viszonyok további fentartása ellen. A terv ebben a formájában nem valósult meg, mert illetékes helyen megkérték az egyesületet, hogy az üzletek bezárásától álljon el és a kormány elé se vezessen olyan nagy deputációt, amely a mai háborus időkben könnyen félreértésekre adhatna okot. Így csak kisebb küldöttség kereshette föl ma délelőtt a kormányelnököt, majd a belügyminisztert, akik mindketten érdekes kijelentéseket tettek a hozzájuk intézett beszédekre adott válaszukban.

A Magyar Fűszerkereskedők Országos Egyesületének küldöttsége tíz budapesti fűszerkereskedőből állott s a küldöttséget Horváth Sándor, a fűszerkereskedők egyesületének elnöke vezette. Egy terjedelmes memorandum átnyújtásával kapcsolatban ugyancsak ő válaszolt a fűszeresek kívánságát a kormány tagjai előtt. Azt panaszolta el mindenekelőtt, hogy a kereskedők áldozatai az országszerte tapasztalható élelmiszerdrágaságnak. A kereskedő már annyira megdrágítva kapja az árut, hogy szinte képtelen azt a maximális áron adni. A zsemlye maximális ára például négy fillér és a kereskedő ugyanezen az áron kapja a zsemlyét a péktől. A kenyert a pék, frissen, gőzzel telten 48 fillérért szállítja és ezt a kereskedő 50 fillérért köteles árusítani. A lisztre valósággal ráfizet a fű-

szerkereskedő és illetékes helyen egyéb megoldás híján azt ajánlották, hogy a fűszerkereskedő ne tartson lisztet és kenyeret az üzletében. Ez a megoldás természetesen nem igen konveniólhat a kereskedőnek, mert hiszen a közönség eddig minden liszt és kenyérszükségletét a kereskedőnél szerezte be s így a kereskedő kénytelen a lisztüzletéhez ragaszkodni annál is inkább, mert konkrét esetből kifolyólag azt is ajánlották, hogy ne tartson tejet, mert az a tejcsarnoké, ne tartson húsárut, mert az a hentesé. A baj oka az, hogy amikor mindenkinek a véleményét kikérték, csak éppen a kereskedőt nem, aki pedig leghivatottabb véleményt adni olyan kérdésben, amely az ő üzletét közelről érinti.

A lisztüzlet terén hatósági intézkedések nagyon megnehezítették a magyar kereskedők helyzetét. Minden ok nélkül a kereskedők hibáján kívül kizárták őket a lisztellátás szervezetéből. A fogyasztási szövetkezetek megkapták a gabonavásárlás jogát s ezzel a joggal toboroznak most tömegesen új tagokat maguknak és magától értetődő, hogy akik a szövetkezetbe mennek lisztet venni, azok a szövetkezetnél vásárolják meg mindazt, amire szükségünk van és amit eddig a kereske-

dőktől vettek. A szövetkezet közvetlenül veheti a gabonát, a kereskedő csak lisztet vehet, azt is várostól, a szövetkezet még az őrlésnél is keres és nem fizeti meg azt a négy koronás kezelési költséget, amit a fűszerkereskedőnek, közvetve tehát a fogyasztóközönségnek meg kell fizetni.

Mielőtt Tisza István válaszolt volna erre a kérdésre, az egyesület titkára hosszasan megemlékezett azokról a visszaélésekről, amelyeket ezen a téren elkövetnek. Fogyasztási szövetkezetek feltűnően hirdetik, hogy mindenkinek adnak lisztet a hatóság által megállapított mértéken túl is és vannak fogyasztási szövetkezetek, amelyek nemcsak, hogy tíz kiló lisztet adnak a vásárlóknak, hanem ezenfelül beváltják még a hatósági liszt-utalványokat is. A miniszterelnök azt a tervet ajánlotta a fűszerkereskedők figyelmébe, hogy ala-

pítsanak maguk valamilyen szervezetet, amely a fogyasztási szövetkezetekhez hasonlóan gondoskodni fog a tagjainak, tehát a fűszerkereskedőknek szükséges gabona bevásárlásáról. Egyébként megígérte a miniszterelnök, hogy jóindulattal intézi el a kereskedők kérését.

Ugy a miniszterelnök, mint a belügyminiszter akceptálták a kereskedők kérésének első részét és mindketten kijelentették, hogy oda fognak hatni, miszerint a jövőben a maximális árakat megállapító tanácskozások során a fűszerkereskedők véleményét is meghallgassák az illetékes fórumok. A miniszterelnököt a küldöttség felvilágosította még arról is, hogy a fűszerkereskedőknek Országos egyesületük keretében van már egy olyan szervezete, amely a lisztellátás kérdését rendezni tudja és ha a kormány a fűszerkereskedőkre bizza ennek a kérdésnek a megoldását, vagyis, ha módot ad a kereskedőknek arra, hogy ők a város közvetítése nélkül jussanak gabonához, akkor rend lesz és a közönség is meg lesz elégedve a helyzettel.

Sándor János belügyminiszter, aki hosszabb ideig folytatott tanácskozást a fűszerkereskedők képviselőivel és a tanácskozásba később Kiszely miniszteri osztálytanácsost is bevonta, azt a föltűnést keltő kijelentést tette a küldöttség tagjai előtt, hogy a kormány nem tartja szükségesnek a közvetlen bevásárlásnak túlságos korlátozását és azon az állásponton van, hogy ezt a lehetőség szerint meg kell engedni. Éppen ezért a kormány tagjai e hét folyamán tanácskozást kezdenek a főváros vezető embereivel és ezen a tanácskozáson döntenek el, miképpen lehetne eleget tenni annak a sok helyről elhangzott kívánságnak, hogy a gabona beszerzést és a lisztbeszerzést szabadabbá tegyék. Ennek a tanácskozásnak a során intézkednek majd a fűszerkereskedők memoranduma ügyében is, de a miniszter már most biztosíthatja a megjelent keres-

kedőket, hogy ez az intézkedés a kérések jóindulatu figyelembevételével fog megtörténni.